

Plăcerea lui Dumnezeu pentru zdrobirea Fiului

8 Martie 1987, de John Piper
Subiect: Moartea lui Hristos
Seria: *Plăcerile lui Dumnezeu*

Isaia 53:10: „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.”

Isus a spus că cea dintâi și cea mai mare poruncă din toată lumea este să-L iubim pe Domnul Dumnezeu nostru cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu tot cugetul nostru și cu toată puterea noastră (Marcu 12 30). Aceasta însemnând, cel puțin, că oricine susține că este creștin trebuie să aibă o pasiune intensă pentru slava lui Dumnezeu.

Dacă Îl iubesc pe Dumnezeu cu toată inima mea, nimic nu mă face mai bucuros decât atunci când cauza Domnului prosperă și când Numele Domnului este lauda cât mai multor inimi și a cât mai multor oameni. Nimic nu trebuie să mă deranjeze mai mult decât atunci când Gloria lui Dumnezeu este depreciată și Numele lui Dumnezeu este disprețuit.

Cu alte cuvinte, când Isus ne poruncește să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu tot cugetul nostru și cu toată puterea noastră, El ne poruncește să avem o inimă centrată radical în Dumnezeu, un suflet centrat radical în Dumnezeu, un cuget centrat radical în Dumnezeu și o putere centrată radical în Dumnezeu. Oamenii centrați în Dumnezeu sunt deranjați de umbrirea slavei lui Dumnezeu și ei se bucură când aceasta strălucește în afară cu mare putere.

Plăcerea lui Dumnezeu pentru Numele Său și dragostea Sa pentru poporul Său

Dacă acest lucru este adevărat, atunci în această serie de mesaje despre plăcerile lui Dumnezeu iese în evidență o problemă. Am văzut că Dumnezeu Își găsește plăcerea în Fiul Său, adică Se desfată în slava propriilor Sale perfecțiuni reflectate înapoi spre El prin chipul Fiului Său.

Am văzut că Dumnezeu Își găsește plăcerea în propriul Său Nume, adică El are ca scop să-Și facă un Nume în toată lumea și să câștige apreciere pentru slava harului Său de la orice seminție, orice limbă, orice norod și orice neam.

Am văzut că, pentru ajunge la acest rezultat, Dumnezeu Își găsește plăcerea în alegere: El Se bucură să descopere gloria Fiului Său copiilor și să o ascundă înțelepților. Se bucură să cheme pe nume pentru El oameni cu puține șanse de reușită care se vor lăuda doar în Domnul. Săptămâna trecută am văzut că Dumnezeu realmente exclude toată austeritatea din plinătatea Sa față de oameni și Își găsește cea mai mare plăcere în a le face bine: „ [Domnul] Se va bucura de tine cu mare bucurie... nu va mai putea de veselie pentru tine.” (Țefania 3:17)

Apare o problemă în această serie de mesaje

Care este problema legată de toate acestea pentru persoana centrată în Dumnezeu?

Problema este că toți acești oameni pe care Dumnezeu îi salvează și de care Se bucură sunt păcătoși. Ce este păcatul? Romani 3:23 spune că este o lipsire de slava lui Dumnezeu. „Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” Pavel spune că păcătoșii sunt lipsiți de aprecierea slavei lui Dumnezeu. Noi am schimbat slava lui Dumnezeu în dorințele noastre

pentru alte lucruri: pentru idoli și icoane de slavă, precum o nouă casă, mașină, video, casetofon, zile de vacanță, CV-uri impresionante sau orice altceva care face ceasul tău să bată în afară de minunăția lui Dumnezeu.

Acesta este păcatul. Și toți oamenii pe care Dumnezeu i-a ales să-i salveze sunt păcătoși. Chiar și după ce Dumnezeu îi face ai Lui, ei adesea aduc rușine Numelui Său prin răspunsul lor schimbător și nehotărât față de porunca lui Isus de a-L iubi pe Dumnezeu cu întreaga lor inimă.

Deci problema e că Dumnezeu este atât de entuziast în a fi bun cu oameni a căror păcătoșenie este o vătămare a Numelui Său. Pare a fi schizofrenic. Biblia demonstrează că Dumnezeu Își iubește Numele și Slava Sa cu forță omnipotentă și cu bucurie nemărginită. Apoi Îl prezintă bucurându-se și fiind plin de veselie pentru oameni care au disprețuit slava Sa și au depreciat Numele Său.

Rezolvarea simfoniei istoriei răscumpărătoare

Nu cred că este posibil înțelegem drama centrală a Bibliei până când nu începem să simțim această tensiune. Până la venirea lui Isus Cristos, Biblia este ca o melodie a cărei disonanță cere stăruitor o soluție finală în armonie. Istoria răscumpărării este ca o simfonie cu două mari teme: tema pasiunii lui Dumnezeu pentru a-Și apăra și a-Și arăta Slava și tema dragostei de nepătruns a lui Dumnezeu pentru păcătoșii care au disprețuit Slava Sa.

Aceste două mari teme duc mereu mai departe, prin toată Biblia, simfonia istoriei. Ele se împletesc și se întrepătrund și știm că un extraordinar Compozitor este la lucru aici. Dar de secole, noi nu vedem rezolvarea. Ne scapă întotdeauna armonia și trebuie să așteptăm.

Moartea și învierea lui Isus Hristos sunt rezolvarea simfoniei istoriei. În moartea lui Isus cele două teme, dragostea lui Dumnezeu pentru Slava Sa și dragostea Sa pentru păcătoși, sunt soluționate. În toate simfoniile bune au fost indicații, anticipări și sugestii la finalul soluționării. Le avem și noi în Isaia 53 ; la acestea vreau să ne uităm pe scurt în dimineața aceasta.

Înțelesul versetului Isaia 53:10

Plăcerea lui Dumnezeu pentru Numele Său și pentru a le face bine păcătoșilor se întâlnesc și se unesc în plăcerea Lui de a-L zdrobi pe Fiul Său. Înainte să focalizez atenția dumneavoastră asupra versetului 10, vreau să vă arat două texte care mă ajută să explic acest verset.

- Isaia 1:11
Mai întâi, să ne uităm împreună în Isaia 1:11

„Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.”

Cuvântul pentru „a avea plăcere” este același cuvânt ebraic folosit în primul rând din Isaia 53:10, „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință”. Sau „Domnul a găsit plăcere să-L zdrobească prin suferință”. Sau „Domnul s-a bucurat să-L zdrobească prin suferință.”

- Isaia 62:4

Apoi haideți să ne uităm în Isaia 62:4. Domnul vorbește poporului Său: „Nu te vor mai numi ‚Părăsită’ și nu-ți vor mai numi pământul un pustiu, ci te vor numi: ‚Plăcerea Mea este

în ea', și țara ta o vor numi ,Beula', ,Măritată', căci Domnul Își pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăși."

Când Dumnezeu spune „Plăcerea Mea este în ea”, substantivul folosit pentru „plăcere” este același cuvânt ebraic folosit în ultimul rând din Isaia 53:10, „*Lucrarea [sau: plăcerea] Domnului va propăși în mâinile Lui*”. Același cuvânt ebraic apare la începutul și la sfârșitul versetului, doar că la început apare forma verbală, iar la sfârșit forma substantivizată.

- Isaia 53:10

Iată cum traduc eu versetul 10: „*Domnul a găsit plăcere să- L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și plăcerea [ținând cont de primul rând] Domnului va propăși în mâinile Lui.*”

Aceasta este o profeție și o imagine a lui Isus Cristos crucificat și înviat din morți cu sute de ani înainte ca acestea să se întâmple. Zdrobirea este crucificarea și moartea lui Isus, făcându-Se pe Sine o jertfă pentru păcat. Prelungirea zilelor Sale este o trimitere la învierea Lui după moarte pentru viață veșnică. Atunci când spune că va vedea rodul muncii sufletului Lui, înseamnă că rezultatul suferințelor Lui va fi salvarea multor oameni din păcat și moarte.

Fiul a fost zdrobit de Tatăl

Lucrul asupra căruia vreau să ne concentrăm este că aceasta este o lucrare întregă a lui Dumnezeu - este chiar plăcerea lui Dumnezeu Tatăl. Isus nu a fost ucis de mânia unor oameni necontrolați. El a fost zdrobit de Tatăl Său. De ce? Pentru a rezolva tensiunea dintre dragostea Tatălui pentru slava Sa și dragostea Sa pentru păcătoși.

Deoarece nu se putea ignora că păcatul Îl necinstește pe Dumnezeu

Observați versetul 6: „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui neleguirea noastră a tuturor.*”

Remarcați două lucruri. Din nou (ca în versetul 10) Domnul este Cel ce lucrează : „*Domnul [Dumnezeu Tatăl] a făcut să cadă asupra Lui...*”. Apoi, să remarcăm că problema o reprezenta neleguirea, care este doar un alt cuvânt pentru păcat. „*Domnul a făcut să cadă asupra Lui neleguirea noastră a tuturor.*”

Fiul a fost zdrobit deoarece nu se putea ignora că păcatul Îl dezonorează pe Dumnezeu. De ce nu se putea ignora? De ce Dumnezeu nu putea pur și simplu să dea uitării trecutul? Pentru că Dumnezeu iubește onoarea Numelui Său. Nu Se putea comporta ca și cum păcatul – care minimalizează Slava Sa - nu ar fi contat.

Suferința meritată pentru păcatul nostru

Deci Dumnezeu Tatăl face o înțelegere cu Fiul Său ca Acesta să demonstreze întregii lumi valoarea infinită a slavei Tatălui. Cum? Prin asumarea pedepsei și a suferințelor pe care păcatul nostru le merita. Versetul 5 face chiar mai explicită substituția : „*Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre.*”

Versetul 9 demonstrează că zdrobirea Fiului nu a fost din cauza propriilor Sale păcate: *„Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisse niciun viclesug în gura Lui.”*

Cu alte cuvinte, Tatăl nu Și-a zdrobit Fiul pentru păcatele Sale. Ci, pentru că a vrut să ne arate nouă îndurare. A vrut să ne ierte, să ne vindece, să ne salveze și să Se bucure de noi plin de veselie. Dar El era neprihănit. Aceasta înseamnă că inima Lui a fost umplută de o dragoste pentru valoarea infinită a Slavei Sale. Noi eram păcătoși și aceasta înseamnă că inimile noastre erau umplute de dorințe ce minimalizau slava lui Dumnezeu. Și, deci, pentru a-i salva pe păcătoși și în același timp pentru a mări valoarea slavei Sale, Dumnezeu pune păcatul nostru asupra lui Isus și Îl abandonează rușinii și jertfirii pe cruce.

Cum poate fi aceasta plăcerea Tatălui?

Versetul 10 spune că a fost plăcerea Tatălui să procedeze astfel. Domnului I-a plăcut să-L zdrobească. Cum a putut găsi Tatăl plăcere în jertfa propriului Fiu?

Ce realizează Fiul prin moartea Sa ?

O parte din răspuns trebuie să fie ceea ce evidențiază sfârșitul versetului 10, și anume, că plăcerea lui Dumnezeu este în ceea ce Fiul realizează prin moartea Sa. La sfârșitul versetului 10 se spune : *„lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.”* Aceasta înseamnă că plăcerea lui Dumnezeu nu este atât de mult în suferința Fiului considerată intrinsecă, cât în marea izbândă a ceea ce Fiul a realizat prin moartea Sa.

De exemplu, în versetul 10 se vorbește despre o sămânță de urmași și despre prelungirea zilelor Fiului - ceea ce în mod clar înseamnă învierea din morți și viața de dincolo de mormânt. Versetul 11 vorbește despre mulțumirea că Fiul va vedea rodul suferințelor Lui și că mulți păcătoși vor fi justificați: *„Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu.”*

Aceasta este plăcerea lui Dumnezeu care propășește în mâinile Fiului Său și fără îndoială unul dintre motivele pentru care Tatăl a găsit cu cale să-L zdrobească pe Fiul.

Măsura dragostei lui Dumnezeu pentru propria-I Slavă

Cred că o altă parte a răspunsului trebuie, de asemenea, să fie că profunzimea suferințelor Fiului a fost măsura dragostei Sale pentru Slava Tatălui. Credințioșii dreapta a Tatălui pentru propriul Său Nume a fost cea care a făcut necesară răsplătirea pentru păcat. Deci, când Fiul de bună voie a luat suferința acelei răsplății asupra Lui, fiecare pas de pe drumul spre Calvar a răsunat prin tot universul cu acest mesaj: Slava lui Dumnezeu este de o valoare infinită!

Când Tatăl L-a părăsit pe Fiul, când L-a dat să Se facă blestem pe cruce și nu a ridicat niciun deget pentru a cruța suferința Lui, El nu a încetat să-L iubească pe Fiul. În acea clipă când Fiul lua asupra Lui tot ce Dumnezeu urăște în noi și Dumnezeu Îl abandonase morții, chiar și atunci Tatăl știa că măsura suferinței Fiului Său era profunzimea dragostei Fiului Său pentru Slava Tatălui și în această dragoste Tatăl are toată plăcerea.

Isus a spus în Ioan 10:15,17 : *„Eu Îmi dau viața pentru oile Mele... Tatăl Mă iubește, pentrucă Îmi dau viața, ca iarăș s-o iau.”* El S-a rugat în Ioan 17:4 *„Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac.”*

Cu alte cuvinte, când Isus a murit, El a proslăvit Numele Tatălui și a salvat poporul Tatălui Său. Nu are plăcere Tatăl în Numele Său? Nu se bucură El, plin de veselie, de poporul

Lui? Cum să nu aibă atunci plăcere în împlinirea acestor două bucurii prin zdrobirea Fiului Său?

O poveste de încheiere

Voi încheia cu o poveste. Era odată un ținut condus de un prinț crud. El a venit dintr-o țară străină și i-a înrobii pe oamenii din acest ținut, făcându-i nefericiți prin muncă grea în minele sale de cărbuni aflate pe partea cealaltă de canionul adânc. El a construit o masivă estacadă pentru trenurile care duceau sclavii lui dincolo de canion la mine în fiecare dimineață și era exagerat de păzit.

Doi oameni încă erau liberi în acest ținut - unul bătrân și celălalt tânăr. Ei locuiau pe o stâncă inaccesibilă privind de sus estacada. Ei urau estacada și s-au hotărât să o arunce în aer. Au plănuțit, s-au rugat și și-au amintit lor înșile de realitatea cerului

Noaptea pentru acțiune venise. Inimile lor băteau cu bucurie. Era un plan greu. Era posibil să stabilească plecarea pazei astfel încât explozibilul să fie adus repede în punctul vulnerabil al estacadei. Dar era sigur că omul va fi văzut când se va întoarce. Pentru a se asigura că estacada va sări în aer, tânărul va provoca explozia ținând-o în mână sa.

Dar ei credeau în rai și îi iubeau pe oamenii din acest ținut. Și chiar acest sacrificiu a făcut să le salte inimile de bucurie. Timpul a venit. Și-au înfășurat schița, s-au ridicat în picioare de la masă și s-au îmbrățișat. Când cel tânăr a ajuns la ușă, s-a întors cu explozibilul în spatele său, s-a uitat la cel bătrân și a spus, „Te iubesc, Tată.” Iar cel bătrân a oftat adânc - cu bucurie- și a spus „Și eu te iubesc, Fiule.”

© Desiring God

Permisuni: Aveți dreptul și sunteți încurajați să reproduceți și să distribuiți acest material în orice format, dacă nu se alterează formularea sub orice formă, și dacă nu se cere plată dincolo de costul de reproducție. Pentru postări online un link către acest document pe pagina noastră web este de preferat. Pentru orice excepție de la acestea trebuie primit acordul de la Desiring God.

Vă rugăm să includeți următoarea declarație pe orice copie distribuită: De John Piper.

© Desiring God. Website: desiringGod.org